

vil kunne hjælpe sig ved itide at forlange den fornødne Bevilling, naar Velighed maatte gives til at anskaffe saadanne Kunstværker af stor Betydning, som man ikke har tilstrækkelig Menge til efter de allerede opførte Bevillinger. — De derpaa følgende Vndringsforslag fra Nr. 54—56 vedrøre Theatret. Vndringsforslaget Nr. 54 om Forestillingsindtægten antager jeg ikke, jeg behøver at forklare nærmere, da det vistnok er tilstrækkelig oplyst ved de i Betænkningen anførte Udtalelser. Jeg skal kun her fremhæve, at jeg efter Ministerens Udtalelser i Udvalget anser mig for berettiget til at gaa ud fra, at han ikke har Noget imod det Vndringsforslag; af dette Vndringsforslag følger Nr. 55 og desuden Vndringsforslag Nr. 4 udenfor. Betænkningen, som ligeledes kun vedrører Smaaafsummers Forhøielse som Følge af Forestillingsindtægten Forhøielse, nemlig Forhøielse af Feu, Leieindtægt osv.—Vndringsforslagene Nr. 57—60 derimod vedrøre Besparselser, som ere foreslaaede af forskjellige Flertal i Udvalget og endelig det sidste af hele Udvalget, Besparselser som man vistnok i Udvalget har havt forskellige Grunde til at gaa ind paa. Den Grund, der har ledet Udvalgets Flertal, er den Betragtning, som er fillet i Spidsen for Betænkningen, en Udtalelse om Theatret i det Hele taget. Da Staten har betalt Theatrets Gjæld til Sorø Akademi og saaledes har ydet Theatret en meget betydelig Gave, maa det være Theatrets Opgave ikke blot at skaffe Balance tilveie, men ogsaa at skaffe Overskud tilveie og paa den Maade efterhaanden at betale den Gjæld af, som Theatret endnu faktisk og moralsk skylder Staten. Det er den Bestræbelse, der har ledet mig og mine nærmeste Meningsfæller til at tilveiebringe en saadan Nedsættelse paa Theatrets Budget, at der istedetfor et budgetteret Underskud af nogle og fyrgetyve Lufinde kan komme et lille Overskud tilveie, ganske vist ikke et stort — det er ikke mere end omtrent 12,000 Kr. — men dog et Overskud, som vi haabe ved Theatrets Økonomi, dets forstandige Drift og Besparselser, anvendte i rette Tid, ogsaa Udgifter anvendte i rette Tid, skal kunne bringes op til et betydeligere Overskud. Efter Betagelsen af disse Vndringsforslag — med Hensyn til hvert enkelt behøver jeg ikke at gjøre nogen Bemærkning, thi det er finantsielle Hensyn, der have været ledende i denne Sag — vil man altsaa iaar naae til, at Theatret ikke behøver noget Tilskud af Statskassen, men vil have sig selv og give et Overskud af nogle Lufind Kroner. Jeg anser allerede det for at være en ikke ubetydelig Fremgang i Forhold til tidligere; men det skyldes vistnok ogsaa for en Del den Økonomi, der er anvendt ved Theatrets Bestyrelse, det skal jeg villig indrømme. Jeg tror ingenlunde, at Folkethinget skal tilegne sig hele Fortjenesten deraf ved iaar at have sat nogle Udgiftsposter ned; men jeg skal villig ind-

rømme, at der i de senere Aar har været Bestræbelse for at bringe Balance, Orden og Besparselse tilveie for Theatret, som det er rigtigt at erkende. — Vndringsforslaget under Nr. 56 vedrører fast Ansættelse og er tiltraadt af Udvalget med Udtalelse af tre Medlemmer. Jeg vil ikke gjerne gaa ind paa nærmere at begrunde dette Vndringsforslag. Vrede Medlemmer ville se, at den faste Ansættelse, der er foreslaaet, ogsaa forsaavidt er noget blot Extraordinært, det er Noget, som man maa sige, at man ikke her i Thinget i og for sig anser for rigtigt, men som der skal særlige Grunde til at komme ind paa, og som man vil kunne indrømme de ærede Medlemmer, der ikke have deltaget i at stille Vndringsforslaget, at man ikke vilde kunne gaa ind paa, saafremt der deri skulde ligge nogen Anerkjendelse af Konsekventsen eller et nyt Princip. Fast Ansættelse ved Theatret er Noget, som fra den Side i Folkethinget, hvortil jeg hører, altid har været kæmpet som noget Uheldigt, Noget, som vi skulde komme bort fra. Naar imidlertid dette Forslag er stillet, saa er det af rent personlige Hensyn til den Skuespiller, hvis Naavn ikke er nævnt, og som jeg heller ikke skal nævne, da det ikke behøves, der er uvidende om, hvem det er, der er Tale om. Forslaget er stillet paa Grund af en rent personlig Anerkjendelse af denne Skuespillers Dygtighed og Fortjeneste af Theatret, og det er da kun tiltraadt fra vor Side med Tilstøelse af en Anmærkning i Betænkningen om, at vi desigennem forvare os imod alle Konsekventser i Fremtiden. Jeg maa udtrykkelig fremhæve denne Anmærkning, da den for mange Medlemmer har været en væsentlig Betingelse for at kunne gaa med til denne Omflytning til fast Gage for en enkelt Skuespillers Vedkommende. Jeg kan derfor ikke nok fremhæve Anmærkningen i Forbindelse med Bevillingen, disse to Ting supplere hinanden for vort Vedkommende. Det er Anmærkningen, der gjør det muligt for os at gaa med til dette Skridt, som vi ikke have villet modsætte os, da man fra vor Side ikke kunde negte, at der er Grund til at gjøre et saadant. — Jeg kommer derefter til Vndringsforslagene under Nr. 61, 62, 63 og 64. Forslaget under Nr. 61 vedrører en livsvarig Hædersgave til Statsraad, Professor Hansen, og Forslagene under Nr. 63 og 64 vedrører Overspørgselen paa faste Understøttelsers Konto VI af Dr. Schandorph og Professor Schmidt, og endelig Forslaget under Nr. 62 vedrører Forhøielse for enkelte Videnskabsmænd paa Konto VI. Disse Videnskabsmænd ere nævnte i Betænkningen, og jeg anser det overhovedet ikke nødvendigt at gaae ind paa en nærmere Begrundelse af Forslaget, det er allesammen kjendte Folk, og der kan ikke være nogen Mistydning. Udvalgets Stilling overhovedet til disse personlige Konti er der ingen Grund til, naar det ikke er absolut nødvendigt, at gaa ind paa en